«هنگام» دیروز در صفحه ۲۴ «هنگام» دیروز در دیدگاه رضا مسلمی‌راد با ۶۲ مقاله و ۱۰۴ هزار واژه

«هنگام» دیروز در صفحه ۲۴ منتشر شد و در دیدگاه رضا مسلمی‌راد با ۶۲ مقاله و ۱۰۴ هزار واژه به کار خود پایان داد. این شماره با ۲۴ صفحه، ۱۸ مقاله و ۹ گفت‌وگو، آخرین شماره‌ی دوره‌ی سه‌ساله‌ی انتشار است. مسلمی‌راد اعلام کرد که از شماره‌ی بعد تنها یک مقاله در هر شماره منتشر خواهد شد.

(گفت‌وگو/آیندا رحیمی)

تهران – ۱۲ مهر ۱۴۰۱: دیدگاه «هنگام» از شماره‌ی ۱ تا ۶۲ در سه سال و نیم منتشر شد. هر شماره به طور میانگین ۱۶۰۰ کلمه داشت و مجموع واژه‌ها به ۱۰۴ هزار رسید. رضا مسلمی‌راد، سردبیر و نویسنده‌ی اصلی بیشتر مقاله‌ها، در گفت‌وگو با «هنگام» گفت که تصمیم گرفته است دیگر مقاله منتشر نکند و فقط ویراستار باقی بماند.

«۶۲ شماره برای یک دیدگاه کافی است. وقتی دیدم دارم تکرار خودم می‌نویسم، فهمیدم زمان پایان است.» او گفت که از شماره‌ی ۴۰ به بعد، ۷۰ درصد متن‌ها را خود نوشته و بقیه را از نویسندگان دیگر گرفته است. او افزود که هزینه‌ی چاپ و پست ماهانه حدود ۱۲ میلیون تومان بود و با کاهش مخاطبان، ادامه‌ی کار توجیه نداشت.

«هنگام» در سال نخست ۱۲۰۰ مشترک داشت و در سال دوم به ۴۵۰۰ رسید. اما از شماره‌ی ۴۰ به بعد، تعداد مشترکان به ۱۸۰۰ کاهش یافت. مسلمی‌راد گفت: «خواننده‌ها هنوز می‌خوانند، اما دیگر نمی‌خواهند پرداخت کنند. این نشان می‌دهد که ارزش کار را درست نسنجیده‌ام.» او پیشنهاد کرد که آرشیو سایت تا پایان سال رایگان بماند و پس از آن به صورت بایگانی بسته شود.

واکنش‌ها به تصمیم مسلمی‌راد متفاوت بود. مهسا کرمانی، دبیر گروه فرهنگی «هنگام»، گفت: «ما از شماره‌ی ۱۰ با او کار کردیم و همه‌ی ما یاد گرفتیم چطور بنویسیم. این مجله مدرسه‌ی ما بود.» اما برخی از مشترکان قدیمی نامه‌هایی فرستادند که نشان می‌داد از قطع شدن شماره‌ها ناراحت‌اند. یکی از خوانندگان نوشته بود: «۶۲ شماره کافی است تا بفهمی چه چیزی را دوست داشتی و چه چیزی را نه.»

مسلمی‌راد قرار است از آبان ۱۴۰۱ در وبلاگ شخصی‌اش مطلب بنویسد و احتمال دارد یک نشریه‌ی تازه را از بهار ۱۴۰۲ راه بیندازد. او گفت هنوز اسم نشریه را انتخاب نکرده اما می‌خواهد روی ترجمه‌ی متون کوتاه خارجی تمرکز کند. «هنگام» تا آخرین شماره‌ی خود، ۳۲ صفحه چاپ کرد و آخرین جمله‌ی آن این بود: «کار تمام است، اما راه ادامه دارد.»

«هنگام» دیروز در صفحه ۲۴ منتشر شد و دیدگاه رضا مسلمی‌راد با ۶۲ مقاله و ۱۰۴ هزار واژه به کار خود پایان داد

(گفت‌وگو/آیندا رحیمی)

تهران – ۱۲ مهر ۱۴۰۱: دیدگاه «هنگام» از شماره‌ی ۱ تا ۶۲ در سه سال و نیم منتشر شد. هر شماره به طور میانگین ۱۶۰۰ کلمه داشت و مجموع واژه‌ها به ۱۰۴ هزار رسید. رضا مسلمی‌راد، سردبیر و نویسنده‌ی اصلی بیشتر مقاله‌ها، در گفت‌وگو با «هنگام» گفت که تصمیم گرفته است دیگر مقاله منتشر نکند و فقط ویراستار باقی بماند.

«۶۲ شماره کافی است تا بفهمی چه چیزی را دوست داشتی و چه چیزی را نه. وقتی دیدم دارم تکرار خودم می‌نویسم، فهمیدم زمان پایان است.» او گفت که از شماره‌ی ۴۰ به بعد، ۷۰ درصد متن‌ها را خود نوشته و بقیه را از نویسندگان دیگر گرفته است. او افزود که هزینه‌ی چاپ و پست ماهانه حدود ۱۲ میلیون تومان بود و با کاهش مخاطبان، ادامه‌ی کار توجیه نداشت.

«هنگام» در سال نخست ۱۲۰۰ مشترک داشت و در سال دوم به ۴۵۰۰ رسید. اما از شماره‌ی ۴۰ به بعد، تعداد مشترکان به ۱۸۰۰ کاهش یافت. مسلمی‌راد گفت: «خواننده‌ها هنوز می‌خوانند، اما دیگر نمی‌خواهند پرداخت کنند. این نشان می‌دهد که ارزش کار را درست نسنجیده‌ام.» او پیشنهاد کرد که آرشیو سایت تا پایان سال رایگان بماند و پس از آن به صورت بایگانی بسته شود.

واکنش‌ها به تصمیم مسلمی‌راد متفاوت بود. مهسا کرمانی، دبیر گروه فرهنگی «هنگام»، گفت: «ما از شماره‌ی ۱۰ با او کار کردیم و همه‌ی ما یاد گرفتیم چطور بنویسیم. این مجله مدرسه‌ی ما بود.» اما برخی از مشترکان قدیمی نامه‌هایی فرستادند که نشان می‌داد از قطع شدن شماره‌ها ناراحت‌اند. یکی از خوانندگان نوشته بود: «۶۲ شماره کافی است تا بفهمی چه چیزی را دوست داشتی و چه چیزی را نه.»

مسلمی‌راد